

Zdravko Colic
Andjela

Andjela kraj prozora osvane
Andjela i kad ode njena sjenka ostane
Andjela ceka nekog kog nije vidjela do sad
Andjela prahom ceznje posuta
Andjela pritajena i uplasena kao kosuta
Andjela, malo pile, njeznog perja
pred olujom licemjerja

Na njoj ljetna haljina bijela
pod njom miris pokislih ruza i maja
nad njom vila jesenja vijenac oplela
za njom viju snjegovi dugo, bez kraja

Ref.
Sve pjesme, sve arije moj poklon su tek
k'o pismo pod jastuk njen, svilen i mek
i to, to sve, sve to, rijec-dv'je

Andjela, sjetna dama pikova
Andjela, izgubljeno dijete u vrevi grubih likova
Andjela, zavedena stihovima
izmisljenim ljubavima

Na njoj tajni pogledi moji
po njoj moji poljupci krisom, posvuda
nad njom zvijezda ljubavi moje postoji
za njom moj zivot k'o pijan krivuda zauvijek

Ref.

Ref.